

מכאן אמר, השמר לך ממנה (פניך), שהרי איןנו גבר שלם. אמר בנו, אם כן, או שאיןי אשכזב כאן, או שאפה פלך עמי ולא אפריד מך. בך הקדוש ברוך הוא, בתחלה אמר, הנה אני שלח מלאך לפניך לשמרך בדרךך. ואחר כן אמר, השמר מפנינו וגוי. באזתה שעיה אמר משה, אם אין פניך ההלכים וגוי.

בא רבי שמעון, מצא אותם בזה. אמר, אלעזר בני, יפה אמרת, אבל בא וראה, במקום הזה לא אמר משה דבר ולא השיב דבר לנו, מה הטעם? משום שפנאן לא נמצאת פרישה ממנה, והרי באנו דבר זה לחברים. ושונים להפוך, ולא בך פרישות הריאנסים. וכשיסתכלו הדברים, הפל יפה, וככלם אמרו הטעמים שליהם בדבר אחד.

מתי השיב משה? בזמן שאמר ושלחתו לפניך מלאך. וכדבריו, כי ילך מלאכי לפניך. סתום ולא פרש את הדבר. ועל כן פתוח פאן, כי אם שמוע תשמע בקהל וועשית כל אשר אדבר. אשר אדבר דורך. וכדבריו, ואיבתי את איביך וצרכי את צריך, והפל פלו בו.

רבי יהודה אמר, אם תאמר שנייהם מפרש מלאך - משה לא השיב עליהם, שלא ראה מקום. ומתי השיב? בזמן שכתוב אם אין פניך ההלכים אל העלנו וגוי. אמר רבי שמעון, כלל של הכל - משה לא רצה מלאכה. שהרי כתוב, (שותה ל) ויאמר אם נא מצאתי חן בעיניך אדני ילך נא אדני בקרבנה. אמר רבי יהודה, זה שאמר רבי אבא, שפתוח לא תבשל גדי בחלב אמו, בחלב האם קיה עריך להיות! מה זה אמו? ואם תאמר,

דייזיל בהדריה. אקדים מלכא ואמר, ה לא לגיון פלון זיל בהדרה, למגניר לך בארכא. לבתר אמר אסתמר לך מגניה, (פארחה) דהא לא גבר שלים הוא. אמר בריה, אי הבי, או אין אותיב הכא, או את תזיל עמי, ולא אטפרש מגינה. בך קדשא בריך הוא, בקדמיתה אמר, הנה אני שלח מלאך לפניך לשמרך בדרךך. ולבתר אמר השמר מפנינו וגוי, ביה שעטה אמר משה, אם

אין פניך הולכים וגוי.

אתה רבי שמעון, אשכח فهو בהאי. אמר, אלעזר בררי שפיר קאמרת. אבל פא חזוי, באתר דא לא אמר משה מדי, ולא אטיב מלאה לקבליה. מי טעמא. משום דהכא לא אשכח פרישותא מגינה. וזה אוקימנא מלאה דא, לגבי חביביא. ואית דמתני איפכא ולא הבי פרישותה קדמאי. ובכ' יסתכלון מלוי כלא שפיר, וככלא בחד מלאה אמרי טעמייה.

אימתי אטיב משה. בזמנא דאמיר, (שםות לו) ושלחתו לפניך מלאך. וכתיב כי ילך מלאכי לפניך, סתום ולא פריש מלאה. ועל דא כתיב, הכא, כי אם שמוע תשמע בקהל ועשית כל אשר אדבר. אשר אדבר דורך, וכתיב ואיבתי את איביך וצרכי את צוריך, וככלא ביה פלייא.

רבי יהודה אמר, אי תימא דתרכזוייהו מלאך מפרש, משה לא אטיב עליהו, דלא חמאת דוכתא. אימתי אטיב. בזמנא דכתיב אם אין פניך הולכים וגוי. אמר רבי שמעון, כלל פניך הולכים וגוי. אמר רבי שמעון, (שםות לו) דכלא, משה לא בעא מלאכה. דהא כתיב (שםות לו) ויאמר אם נא מצאתי חן בעיניך אדני ילך נא אדני בקרבנה.

אמר רבי יהודה, הא דאמר רבי אבא, דכתיב לא תבשל גדי בחלב אמו, בחלב האם קיה עריך